

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת הבלדי "עץ חיים"

משפטים

ה'תשפ"ב - בשל"ג

הלכות

אין לך אדם שאין לו שע"ה

המשך סימן ט' הלכות תפילין

כט) מי שאין לו תפילין, והציבור מתפללים, מוטב שיתעכב עד לאחר תפילת הציבור לשאול לו תפילין מאחר, כדי שיקרא קריתשמע ויתפלל שמונהעשרה בתפילין, ממה שיתפלל עם הציבור בלא תפילין. אבל אם הוא מתיירא שמא יעבור זמן קריתשמע עד שימצא תפילין, יקרא קריתשמע בלא תפילין. ואם מתיירא שמא יעבור גם זמן תפילה, יתפלל גם כן. וכשימצא אחר כך תפילין, יניחם בברכה ויאמר בהם איזה מזמור, או יתפלל בהם מנחה. אבל בלילה אסור להניח תפילין. ומותר ליקח תפילין של חברו גם שלא בידיעתו, להניחן ולברך עליהן, כמו שכתוב בסימן הקודם לזה סעיף כ"ד לענין סליחה.

ל) התפילין צריכים גוף נקי, ואסור להפיח בהם. חולהמעיים אפילו אם אין לו צער, פטור מן התפילין, מפני שאינו יכול לשמור את עצמו בנקיות כראוי. ואם נראה לו שיכול להיות בגוף נקי עכ"פ בשעת קריתשמע ותפילת שמונהעשרה, יניחם בסיום ברכת אהבת עולם, ויברך עליהם אז. אבל שאר חולה, אם מצטער בחליו, ואין דעתו מיושבת עליו מפני צער, פטור, מפני שאסור להסיח דעתו מהן. ואם לאו, חייב לא) קטן אפילו כבןששע כבןעשר, אם הוא יודע לשמור את התפילין שלא יפיח בהם, ושלא יישן בהם, ושלא יכנס בהן לבייתהכסא, אביו חייב לקנות לו תפילין לחנכו שיניחם,

העיון טעון גזירה | אין לעיון בשעת התפילה

מתוך שו"ע המקוצר של מרן הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן

ומברך עליהם, וכן נהגו. לב) אסור להניח תפילין בשבתות וימים טובים. והוא הדין חול המועד, וכן מנהגינו פשוט.

לג) המנהג לסדר פרשיות התפילין, קדש, והיה כי יביאך, שמע, והיה אם שמוע, כדעת רבינו הרמב"ם ורש"י. זולת יחיד דיחיד

סגולה שנהגו להניח (בלא ברכה) גם כרבינו תם הסובר שְהַקְרִיבוּ בְאִמְצַע, דהיינו קדש, והיה כי יביאך, והיה אם שמוע, שמע.

לד) מלבד הע' של שמע והד' של אחד שהן רבתי, מנהגינו שגם הין' של על הארץ עושים רבתי. וכן ראוי לעשות הפ"א של כל הקשה פרעה, לפופה. והח"ת של וחרה אף, רגלה השמאלית עקומה.

לה) כורכים כמה שערות של עגל סביב כל פרשה, ועליהם כורכים קלף כשר, ועליו כורכים שוב כמה שערות. וקצת שערות אלו צריכים להיראות בחוץ, באורך פחות מכשעורה, ויניחם אצל פרשת והיה אם שמוע בצד הפונה לפרשת קדש. לו) תפילין שהוחזקו בכשרות, כל זמן שהבית שלם, גם הפרשיות הרי הן בחזקתן ואינן צריכות בדיקה. (ומכל מקום ראוי לבדוקן שתי פעמים בכל שבע שנים, אם יש חשש שנתקלקלו מן הזיעה). ואם אינו מניח אותן אלא לפרקים, צריכות בדיקה ב' פעמים בכל שבע שנים, כי יש לחוש שמא נתעפשו. וכן אם נקרע הבית, צריך לבדוק גם את הפרשיות, וכן אם נקרעו במים. ומכל מקום אם אין לו מי שיודע לבדוק ולחזור לתפרן, יניחן כך בלא בדיקה, כדי שלא יתבטל ממצות תפילין. אבל לא יברך עליהם, מפני שהורעה חזקתן ע"י שנקרעו או נשרו במים. והוא הדין אם היו זמן רב בחום השמש.

לז) כל הזהיר במצות תפילין לנהוג בהם קדושה, שלא לדבר בהם דברי הבלים ושיחתחולין, מאריך ימים, ומובטח לו שהוא בן העולם הבא. שנאמר ו"י עליהם (שנושאים עליהם שם ה' בתפילין) יִחְיוּ, וְלֹכֵל בְּהֵן חַיִּי רוּחִי, ותחלימיני והחַיִּיני.

חבירו בא לביתו

ברוך ה'!

ברוך הנמצא!

הליכות תימא

ואם הם רבים, בלשון רבים: "בחיים הבאים" / "בחיים הנמצאים".

כל הזכויות שמורות למסערת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב מסערת העלון

כניסת השבת: 16:47

יציאת שבת: 17:54

פעילויות העמותה

כולל אברכים "פרי צדיק" בראשות הרה"ג משה רצאבי שליט"א

הפעלת 2 בתי כנסת "עץ חיים" נוסח בלדי "שתילי זתים" נוסח שאמי

שיעורי תורה דף היומי, הלכה ואגדה

"פירות מתוקים" - לימוד אישי עם תלמידי חריש

פעילויות והפעלות לילדים "אבות וכנים"

"אמהות וכנות"

עלוני "נחלת אבותינו"

"ותלמוד תורה כנגד כולם" שיעורי הדף היומי מידי ערב בשעה 20:00 ברח' גפן 17, באוהל עם מג"ש דניאל אהרון שליט"א

שיעור תורה לילדים בשבת בשעה 12:30 בב"ס מעיין האמונה קומה 2, אלון 9 עם הרב רחמים מסיקה שליט"א פה מפיק מרגליות - כולם מוזמנים

תהילים לבנים נוסח תימן בבית כנסת "שתילי זיתים" בשבת | בשעה 13:10

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?!

בשל ביקוש העלון בערים נוספות, זקוקים לתורמים עבור מימון העלון צור קשר: 053-345-3020 NA0546812981@gmail.com

דבר המערכת

ברכת מזל טוב

לידידנו ר' אשר לוי

לרגל היכנס בנו בבריתו של אברהם אבינו, הברית תתקיים אי"ה בבית הכנסת "דרכי אבות" באתרו 5 מיד בסיום תפילת שחרית.

ולהבדיל קהילת "אחוות אחים"

משגרת כוס נחמה

לידידנו עמוס כחלון

בהסתלקות האב יונתן נאנו בן אסתר.

ת.נ.צ.ב.ה

יהי רצון שלא תדעו עוד צער

ובתוך שאר אבלי ציון תנוחמו

קהילת "אחוות אחים" מודה לאבאש אהירם על ההתגייסות והרצון הטוב לעזור באיזוב גרפי תמכורכי מפי עלינו!

שבת שלום!

הרה"ג משה רצאבי שליט"א
ראש הכולל "פרי צדיק"

שלה, וכן אם התינוק חולה ואינו יכול לינק ואינו רגיל אלא בחלב אמו. אם יש לה חלב מספיק ויכולה היא לחלוב קודם שבת ולשמור העודף במקפא וליתנו לתינוק בשבת, ולא יחסר לה גם אחר כך, תעשה כן ולא תחלוב בשבת. אלא שאם היא מצטערת מותר לה לחלוב בשבת על כל פנים לאיבוד (וכדלעיל בסעיף י"ב).

ואם אין לה חלב מספיק, או שלא עשתה כן קודם שבת, ומוכרח לחלוב לו בשבת, הרי זה מותר. כי התינוק עלול להסתכן אם ישקוהו חלב אחר. אבל לחלוב לתוך כלי שלא לצורך השבת אסור.

וזהו הדין העולה מהש"ס והפוסקים. אמנם בזמנינו נתחדשו "תחליפי חלב" שאפשר להאכיל בהם את התינוקות, שלכן בדרך כלל אין לחוש שיסתכן אם לא יאכל על כל פנים ביום שבת דוקא מחלב אמו. ועל כן אם הרופא אומר או שידוע הדבר שדיי לו בהם, לא תחלוב בשבת לתוך כלי. ואם בכל זאת רוצים לחלוב בשבילו גם בשבת, ישאלו לחכם.

להוציא חלב כדי שלא יתמעט

אם התינוק אינו יונק כעת, כגון תינוק "פג" או חולה, ויש לחוש שאם לא תחלוב בעצמה החלב ילך ויתמעט עד שלא תוכל להניקו אחר כך, יכולה בשבת לקלח החלב לאיבוד.

מינקת שנבהלה או שכעסה

מינקת שנבהלה או שכעסה שסכנה לַיִלֵד לינק אז מאותו חלב, מותרת לחלוב מדדיה לאיבוד.

משאבה חשמלית

לחלוב ב"משאבה חשמלית" שאינו מכוון מבעוד יום על ידי שעון, אסור בכל אופן.

ובמקום פקוח נפש או ספק פקוח נפש, ואי אפשר לה לחלוב לתינוק ביד או במשאבה שאינה פועלת על ידי חשמל רק באופן זה, מותר. ובמקום שאפשר תדליק אז את המכשיר בשינוי כלאחר יד. ואם אי אפשר לה בשינוי, תדליק כדרכה בחול.

הוצאת חלב מאשה
(יא) אסור לאשה להוציא חלב מדדיה בשבת וביום טוב. ואם חולבת בידה או על ידי "משאבה" (גם כשאינה חשמלית) לתוך כלי, איסורו מן התורה משום תולדת דש. ואפילו לחלוב לתוך אוכל אסור.

במקום צער לחלוב לאיבוד

(יב) אשה המצטערת מריבוי חלב המתקשה בדדיה (גודש), לא תחלוב אותו לתוך כלי להקל מעליה.

אבל יכולה לחלוב לאיבוד, כגון שתחלוב לתוך כיוור, או לתוך כלי שיש בו דבר הפוגם כגון מי סבון וכל כיוצא בזה, שלא יהיה החלב ראוי לשתיה. וכן יכולה לשאוב במשאבה הפועלת שלא על ידי חשמל ("משאבה ידנית"), ובלבד שתתן תחילה דבר הפוגם בכלי שבתוכו.

שחליבה לאיבוד אסורה מדרבנן ובמקום צער לא גזרו חכמים.

[ובמקום דוחק שאי אפשר לה בענין אחר, אפשר להקל לחלוב לאיבוד כדלעיל אף על ידי "משאבה חשמלית" המכוונת מלפני שבת על ידי שעון להידלק ולהיכבות לעתים מזומנות. אבל לכתחילה אין ראוי להשתמש בה, כי מצוי לבוא מזה למכשולים].

לחלוב לתינוק כדי שיינק

(יג) וכן תינוק שצריך לעוררו כדי שיינק, מותר לאשה לקלח מהחלב לתוך פיו כדי שיאחוז הדד ויינק.

והטעם כיון שכן הוא דרך אכילת התינוק. וכן מותר ללחוץ על הדד בזמן

שהוא יונק כדי לסייע לו. וכל שכן שמותר לאשה להניק את בנה בכל עת ובכל שעה שתצרה.

כמו כן אם אינו יכול לינק מפני שדדיה מלאים חלב, מותר לה לקלח בתחילה חלב לאיבוד, אבל לקלח לתוך כלי אסור.

לחלוב לתינוק שאינו יכול לינק

(יד) תינוק שנולד קודם זמנו והוא נמצא בבית החולים בתוך "אינקובאטור", והאם צריכה לחלוב ולהביא לו כל יום חלב

מאת חגי קומימי הי"ו

"הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה"

כתב רבי נתן עברסלב זיע"א (התלמיד הנאמן) בליקוטי הלכות (ברכת השחר ג), כך:

"הנותן לשכוי בינה, זה הלב שסוכה וכו' (רש"י אויב פרק לה). כי עיקר ההבחנה בין אור וחושך וכו', הוא רק בלב לכל חד כפום עה דמשער בלביה.

כלל עלטדנו רבי נתן, אין אדם יודע להבחין בין אמת לשקר, בין אור לחושך, אלא ע"י ליבו. הלא אי אפשר בשום אופן, לברר ולהוכיח את האמת ע"י דאיות, כי את כל הסברות העולות משכלו של האדם אפשר להפריך, כעו הכלל הידוע "עה שאפשר להוכיח בשכל" - אפשר להפריך בשכל" (הניסוח שכתבתי אינו עדוייק אך העיקר כן).

ז"א, שלפעמים אדם שרוצה לחיות חיי אמת, חיי תורה, אפשר ע"י שכל נפלא וחכם להעלים טעמו האמת!!!

"כל חד כפום עה דמשער בלביה": יש הבחנה של אמת והיא טונחת בלב האדם.. ולשם כך, רבש"ע נטע בכל דור ודור ל"ו צדיקים אטיתיים שבדור להאיר לנו, ולהחיות אותנו בתוך כל הבלבול הזה.

יש שכל שאוטר כך, ויש לב שאוטר אחרת - ואין לנו אלא צדיקי האמת. הן בספריהם לטעוא את העצה הנכונה, והן להיראות עטתם פנים בפנים.

ועד שנמצא (ובוודאי יש) את אותן הצדיקים, רבי נתן נותן לנו את עצתו הנפלאה: צריך כל אדם לללב את ליבו, דהיינו בכל אחד מאיתנו טונח לב חי ופועם, אך הלב הוא עשכן הרגשות והרצונות - ואותם צריך לללב, להחיות, ללמוד לעבוד עם הלב, עם כל תשועת הלב שלנו, כדי שנזכר ללב נקי. אמן ואמן!!!

מי שבידך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטירה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריאות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר

- לרפואת שולה בת לולוה אברהם
- לרפואת אסיליה ליבי בת רחל
- להצלחת לוריא ואוריה בני אליהו
- לעילוי נשמת גיל בן אליעזר
- לעילוי נשמת יהודה בן שמואל

ברכת "הנותן ליעף כח"

מה שאין מברכין ברכה זו, מטעם שלא נזכרה בגמרא. ומיום שנחתם התלמוד אין רשות ביד שום גאון לחדש ברכה שלא נזכרה בגמרא, עד כאן דברי מהרי"ץ. וכותב מרן בסימן מ"ו בסעיף קטן ו': יש נוהגין לברך "הנותן ליעף כח", ואין דבריהם נראין. ומסיים מהרי"ץ: וגם אצלינו לא נשמע מעולם מי שמברך ברכות אלו ולא נזכרו בסידורי אבותינו.

הודעה חשובה!

מי שיקבל על עצמו לא לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה משבת זו פרשת יתרו תשפ"ב עד לאחר חג הפסח הבעל"ט ויאמר שקבלה זו לרפואת הרב אריה בן יהיא, יקבל קילו מצות רכות לפסח. לפרטים והרשמה בטלפון 052-7636382 בשורות טובות

ערב הוקרה וגיבוש
לאגודת המשניות

יש קונה עולמו בשע"ה אחת

חלאכת דש

א. חליבה ע"י קטן: אסור לומר לקטן לחלוב בהמתו בשבת (בנין משה ח"ב פ"א סע' ו').

ב. חליבה ע"י מכונות חליבה: בזמנינו שהחליבה נעשית ברפתות על ידי מכונות חליבה, אִפְשָׁר לחלוב את הבהמה על ידי שעון-שבת בלי נגיעת ידי אדם כלל. ובמכונות שצריך יד אדם להרכיב את הצינור על עטיני הבהמה, יש לעשות כן בשבת על ידי גוי. ואם אין גוי מצוי שם, ישאל לחכם (שם סע' ז').

ערב שבת קודש

א. החזן "שמוציא ספר" בשבת: החזן שיוציא ספר בשבת, ראוי לו לקרות הפרשה הרבה פעמים, עד שיהא בקי היטב בדקדוקי הנקודות והטעמים, כדי שיוכל לסייע לקורא ללא מכשול [וילמד הפרשה ע"פ חלק הדקדוק למהרי"ץ, כדי שידע הגירסא הנכונה]. וטוב יותר שיקראנה מתוך ספר תורה, כדי להרויח שכר גדול לדקדק ולתקן אם יש טעות בחסר ויתר או דיבוק או פירוד או מִחָק וכי"ב, כדי שלא יבוא הספר תורה חלילה ביום שבת, לבושה וכלימה, להוציא אחר במקומו (שע"ה ח"ב סי' נ"ד סע' י"ד והערה מ"ו).

ב. רחיצה: מצוה על כל אדם לרחוץ בכל ערב שבת את כל גופו בחמין, ויסיר ממנו כל לכלוך וטינוף וזיעה. ולכל הפחות ירחוץ בחמין את פניו ידיו ורגליו, כדי להיות נראה יפה והדור לכבוד שבת. וכן מצוה לחפוף את הראש (שם סע' ט"ו וע"ש בהערה מ"ז).

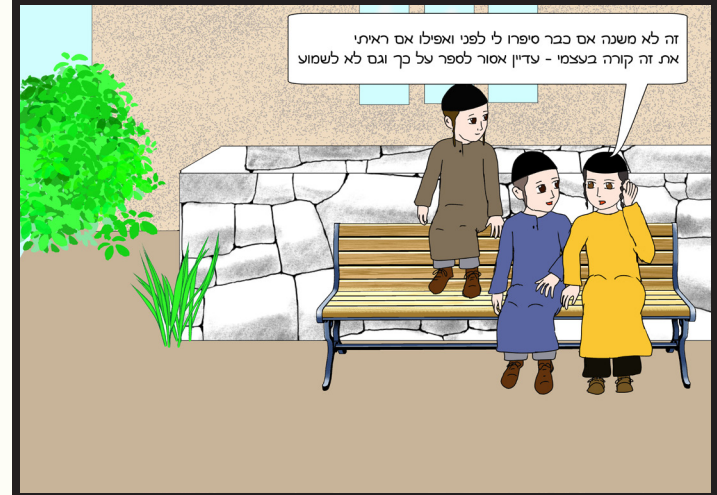
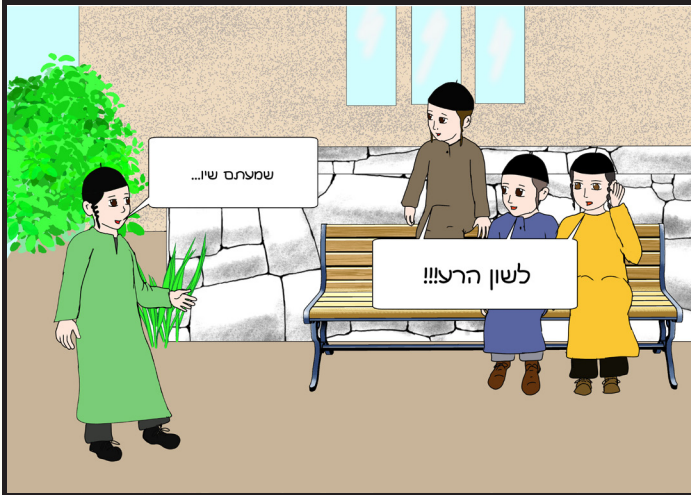
לזרע קודש בר קיימא רועי בן אביגיל

לזרע קודש בר קיימא אבישג בת דליה

לעילוי יואל בן שלום שרפי ז"ל

עם
מארי חיים

הלכות שמירת הלשון

"איסור סיפור לשון הרע, שאסרה התורה לספר בגנות חברו אפילו על אמת, הוא אפילו ביחודי, וכל שכן לספר בשניים דבר גנות על חברו דאסור, והעוון הוא יותר גדול מן המספר ביחודי, כי יאמינו העם יותר ויהיה לבוז בעיניהם בשמיעתם את הדברים מפי שניים..." (חפץ חיים, כלל ה', אות ח')

אפילו אם אחד סיפר מתחלה ואח"כ סיפר גם השני גם כן יש איסור לשון הרע על השני..." (באר מים חיים, הערה י"א)

חידודון השבת:

איזה צמח נברא לכבוד שבת?

שאלת השבת:

- יוסף תפס יונה שהייתה בחצר ביתו. חבריו אמרו לו שאסור לצוד בשבת. הוא השיב להם שהוא מתכוון לשחרר אותה מיד, ואין בכוונתו לכלוא אותה.
- האם מעשה שכזה מותר בשבת?
- אסור. נכון שאין זה מהתורה, אבל מ"מ אסור מדרבנן.
 - אסור. זה צד דאורייתא.
 - אם זה מענג את הילד, מותר.
 - תלוי בשיעור הזמן שתופס אותה בידי.

חידת השבת:

זכר גמור, אך מתחייב במצוות כבר בגיל י"ב כנקבה. היתכן!?

מאת הרב לוריא צנחני שליט"א

”ויום השביעי שבת לה’ א-לוהיך”

”וְיוֹמֵי אֶת-בְּרַכְתִּי!”

במושג ”יסוד המעלה” שבעמק החולה ישנו חקלאי מפורסם, שיש לו מאות דונמים של מטעי פירות נשירים כגון משמשים, נקטרינות, שזיפים. אחת הפעולות העיקריות שיש במטעים הללו זה ”דילול”. פעולה זו מועילה משתי סיבות: הדילול מוריד את העומס של הפירות על העץ, ובנוסף, הפירות, ששואבים את הכח שלהם מן העץ - יוצאים גדולים יותר ככל שיש פחות מהם על העץ. עבודת הדילול נעשית מזמן הפריחה של הפירות עד שהם אחרי החנטה. מעבר לכך לא תעזור הפעולה לתועלת הפרי. סיפורו של חקלאי זה מתחיל בשנת תשס”א שהייתה שנת שמיטה. ידידנו החקלאי קיבל על עצמו לשמור שביעית כהלכה. הגיעה תקופת הפריחה של מטע הנשירים שלו והחקלאי החל בדילול, הוא ידע שעליו להזדרז בעבודה כי בשנת השמיטה יש לעשות את הדילול רק בזמן הפריחה. מעבר לכך אסור. אך הבעיה היא שזמן הפריחה הוא קצר.. באותה שנה כמויות הפרי היו גדולות ולכן החקלאי לא הצליח לדלל את כל המטעים שלו אלא רק חלק קטן. הוא היה נבוך, מצד אחד אסור לו להמשיך לדלל כי כבר התחילה עונת החנטה, מצד שני אם הוא לא ידלל לא רק שהוא לא ירוויח אלא הוא יספוג הפסד גדול, ויהיה לו קשה להתאושש ממנו. הוא התקשר ל”בית הדין” לשמיטה וביקש היתר להמשיך לדלל. לחברי ”בית הדין” לא נותר אלא לנחם אותו ולעודד אותו, וכך אמרו לו: ”בתורה כתוב על מי ששומר את שנת שמיטה 'וצוית את ברכתי!' הקב"ה ודאי ישלח לך ברכה בזכות שאינה שומר שמיטה!"

”אמרנו לך שלא כדאי לך לשמור שמיטה, מה יצא לך מכל זה?!”
תראה, אנחנו סיימנו לדלל ונשאר לנו לחכות שהפירות יבשילו ואז נמכור אותם לשוק, ואתה.. רק מפסיד מכל זה”

בינתים כל החקלאים מסביבו דיללו את כל המטעים שלהם ומה שנותר להם זה לחכות שהפירות יבשילו. הם פנו אליו ואמרו לו: ”אמרנו לך שלא כדאי לך לשמור שמיטה, מה יצא לך מכל זה?!” תראה, אנחנו סיימנו לדלל ונשאר לנו לחכות שהפירות יבשילו ואז נמכור אותם לשוק, ואתה.. רק מפסיד מכל זה” הוא ענה להם: ”זה רק נראה לכם שאני מפסיד אני בטוח שהקב"ה ישלם לי. ואם לא תראו את זה כאן, בעולם הבא בטוח תראו”, אבל

הקב"ה לא נתן לו לחכות לא לעולם הבא ואפילו לא לשנה הבאה. באותה שנה הוא הראה לכולם מה השכר של מי שמקיים את מצוות לשם שמיים. כמעט בכל שנה בסביבות ראש חודש אייר בתחילת הקיץ מנשבות רוחות לכמה ימים. החקלאים מתחשבים ברוחות הללו שיעזרו להם בתהליך הדילול ולכן הם עושים את סוף הדילול לאחר שפסקו הרוחות, בשנת תשס”א קרה ”שינוי טבע” הרוחות שהיו אמורות להגיע בתחילת הקיץ לא הגיעו. עבר שבוע, שבועיים - הרוחות לא מגיעות.

כל החקלאים היו בטוחים שאם הם לא הגיעו עד עכשיו הם לא יגיעו לעולם. לכן הם סיימו את הדילול של המטעים. לאחר שלושה שבועות כל הארץ נצבעה בצבעים שונים, בגלל אובך כבד ששרר במדינה אשר נוצר עקב רוחות עזות שנשבבו, במשך ארבעים ושמונה שעות נשבו הרוחות והם עשו דילול טבעי במטעים של ידידנו החקלאי עד כדי שכל מי שראה לא האמין שזה נעשה על ידי הרוחות, זה נראה כאילו יד אדם עשתה את זה ”זה נס גמור, מספר הפירות שנשרו זהו בדיוק מספר הפירות שהייתי צריך להוריד מהעץ” אמר החקלאי, ואילו שכניו של החקלאי שצחקו עליו שהוא מקפיד על מצוות שמיטה ספגו נזקים; כל הפירות שנשארו להם על העצים אחרי הדילול, הועפו על ידי הרוח ולא היה להם בשנה זו כמעט פירות להוציא לשוק, ואילו ידידנו החקלאי ששמר על מצוות השמיטה כל הסחורה שלו יצאה לשוק ונמכרה במהירות.

”וְאִנְשֵׁי קִדְשׁ תִּהְיוּ לִי” (כב, ל)

במחשבה ראשונה אנו חושבים שלהיות ”איש קדוש” משמע להיות פרוש מכל העולם ולהיות שקוע בתורה ולהתרחק מחברת אדם, אך אין זה נכון. המושג של ”אנשי קודש” פירושו להיות אנשים שמפצים קדושה וכבוד שמים בעולם, וזה ניתן לעשות דווקא כשאנחנו לא פרושים מהעולם, אלא מחוברים לעולם המעשה - באופן שכל מעשינו יהיו לשם שמים וכך נצליח להפוך את כל מעשי החול שלנו למעשי קודש. כמו החקלאי, שקיים מצוות שמיטה כהלכה למרות שהיה לו קשה. אבל הוא עשה זאת, כי ככה אבא שבשמיים רצה. זכה החקלאי והרבה כבוד שמיים בעולם.

מאת הרב נתן פיילר שליט”א
אברך בכולל ”פרי צדיק”

”רק שבתו יתן ורפא ירפא” (שמות כא, יט)

לרגע אחד שיש כח בידי בשר ודם, כי אין כח בעולם שיכול לעזור לו מלבדו יתברך, ועל ידי שיתפלל אליו - יראה בעזרתו יתברך את ישועתו בקלות.

ויזכור, שכל אחד שמסייע לו במשבר, הינו שליח של הקב"ה, וע"י שירבה בתפילה ובתחנונים באמונה שלימה: שאין עוד מלבדו! אזי יהיה בבחינת 'רפאנו ה' ונרפא' כפי שביארנו.

מעשה באדם בעל ייסורים גדול שהגיע להתנות את ליבו בפני השרף מקוצק, וסיפר לו על הצרות שלו וכמה הוא סובל.

שאל אותו הרבי: אתה מתפלל? ענה לו האיש בצער שצרותיו הרבות מבלבלות את דעתו עד שאין ראשו פנוי כלל להתפלל.

אמר לו השרף מקוצק: זו הצרה הגדולה ביותר שלך, והיה לך למנות דבר זה בראש צרותיך!

לומדים מפה יסוד גדול שכאשר עוברים על האדם כל מיני קשיים, זה יכול להיות בתחום הרפואי - ולא דווקא רפואי - זה יכול להיות בכל מישור: בפרנסה, חינוך ילדים, שלום בית וכן הלאה, יפנה דבר ראשון למקור בעצמו ישירות.

לעיתים אדם נקלע לכל מיני בעיות, ומיד פונה לכל מיני גורמים, ומנסה לעזור לעצמו.. 'אולי פלוני יעזור לי', 'או אלמוני יסדר לי' וכו'. וצריך לדעת שמוטל על המאמין לתת כל בטחונו אך ורק בה' יתברך, ולהאמין בו בלב שלם! ולא יחשוב חס ושלום אפילו

שנשמע רק בשורות טובות ונזכה למשיח צדקנו ברחמים. אכ"ר.

לרפואת
הרב יחיאל גרפי
רבה התיסוני
של הרצליה

1838

כל שיעורי הכולל באתר יד-מהרי"ץ
וכן פתחו עבורינו ערוץ לצפיית השיעורים גם בלכתך בדרך...
ובשעה טובה, נפתח בית ההוראה לבדיקת "מראות"
ניתן להגיע בימי שני וחמישי בשעות 13:00-13:30
אוריאל גרפי
https://www.youtube.com/channel/UCABpBRwvev_iQ8l88Wff3wA

מחלה או החלמה

במאמר הקודם שאלנו שאלה חשובה - מה גורם לגירוי דלקתי בגוף? וענינו- זהו הכוח החיסוני! ברשותכם, נרחיב מעט היריעה. מה פירוש - הכוח החיסוני שלנו עושה דלקת, חשבת שחידקים עושים דלקת? מערכת החיסון מזהה כוח מזיק, מחולל מחלה, הפועל בגוף כמו מיקרואורגניזמים (חידקים, וירוסים, פטריות וטפילים) שפלשו או התרבו, או רעלנים (חומרים כימיים חדרו דרך החיצון למשל דרך העור, העיכול או הנשימה, שבכללם חומרי ניקוי, טיפוח ותרופות) ומתחילה סדרת פעולות המביאות לידי היווצרות דלקת (נרחיב על מערכת החיסון ופעולתה במאמרים הבאים בע"ה).

דלקת זה לא נעים ולא נחמד - אז למה ככה?

הדלקת היא הדרך הבטוחה והיעילה ביותר בטבע החי לחסל ולסלק גורמי מחלה ורעלנים מזיקים אל מחוץ לגוף, תוך שמירה על סביבה סטרילית המאפשרת שיקום והתחדשות טובה של הרקמות שנפגעו (גם בנושא זה נרחיב בע"ה בהמשך).

ומה עושה הרפואה הכימית?

מתישה את הכוח החיסוני הגורם לה (לדלקת) לצד המתת החסד של כל החידקים/ הוירוסים אשר, מסיבה זו או אחרת, ניסו לפלוש לגופו או פלשו והתרבו בדמו. חשוב להבין כבר בשלב מוקדם זה, כי הפסקת התגובה החיסונית תגרום למעשה להפלת קו השמירה המשרת את הגוף בחיצון, היינו מתחת לפני העור ובנקבוביותיו, בלוע והסינוסים, בפתחים העליונים (עיניים וכו') ובפתחי ההפרשה התחתונים. במקרה של חידקים וכד', גם אם אלו הקיימים בגוף יושמדו כליל, יש עוד המוני המונים של חידקים ווירוסים באוויר שאנו נושמים, בחפצים ובאנשים שאנו נוגעים, במזון שאנו אוכלים ואפילו על פני עורנו המקיף אותנו בצורה הרמטית.

עוד חשוב לדעת, כי לעיתים הרופאים רושמים תרופות אלימות מאד כמו אנטיביוטיקה במינונים לא סבירים ובתדירות המסכנת את הבריאות בפרט ואת החיים בכלל, שזו כלל וכלל לא מצליחה לגרום איזה שהוא נזק לוירוסים (אותם נגיפים) שהתרבו, או במקרה הטוב (אם הרכיבו קומפלקס איכותי המורכב משלשה או יותר סוגי אנטיביוטיקה, שאפילו המתים יכולים לקום ולהתחיל לרוץ אם ינסו לתת להם אותו רק מהפחד למות שוב) היא רק מחלישה אותם מעט.

במקרה שכזה, קווי ההגנה בחיצון, יחד עם כמות רבה של תאי חיסון חדשים גם ישנים שהגיעו לתגבר את כוחותינו בגבולות, התמוטטו באחת. אז אלו הוירוסים ששרדו יכולים להמשיך בפעולתם המאיימת והפעם ביתר קלות, תוך שהם מעמיקים ומתקדמים בקור רוח אל עבר תאי האיברים הפנימיים. בו בעת חידקים ווירוסים חדשים המזהים את השערים הפרוצים חודרים אל הגוף ברוב חוכא ואיטולוא (בארמית 'צחוק ולעג'; מופיע במרא עירובין סח. בהקשר שלא לשם דברי חכמים ללעג וקלס חלילה) ומצטרפים גם הם לחגיגת אויבנו.

זה נשמע מסוכן לא? זוכרים את הכוח הטבעי שטבע הבורא יתברך בנבראיו, הכוח אשר לא מוותר בקלות ותמיד יבחר בפעולה הנחוצה לחיים באופן המדויק ביותר. אותו כוח ממהר לפעול ולייצר עוד תאים שבשלב ראשון יגנו על האיברים החיוניים ויבלמו את המתקפה שחדרה כעת לגבולותינו והעמיקה עוד לפנימיותנו. בינתיים כוחות החיסון, ובכלל כוחות הגוף שנחלשו מאד במתקפה הכימית שספגו, יתאוששו. התאוששות זו יכולה להתרחש בין שבוע שבועיים לחודש חודשיים, תלוי בעוצמת המתקפה הכימית ובעוצמת הכוח הטבעי.

מה קורה לאחר ההתאוששות?

המהלך יחזור על עצמו מחדש. כוח חיסוני גדול יתקיף, ילכוד, ישמיד וירדוף את אותם מזיקים ויוביל אותם אל החיצון (כמו כל מארח טוב שזוכה ללוות את אורחיו, הלא רצויים במקרה דידן, אל מחוץ לדלת ביתו ובכדי לוודא שהם לא מתחרטים ורוצים לשוב הוא יתקדם איתם עוד 4 אמות או יותר כלפי חוץ...).

אם כך- מדוע יעשו כך הרופאים הכימיים?

זו שאלת השאלות, אך נניח את דעתנו כעת בכך, שמדובר בתופעה לא נעימה, לא נוחה ולא אסתטית כלל ואם תחרף עלולה להיגרם סכנת איבר או גרוע מכך חלילה וחס- סכנת חיים.

איני מבין- האם חשוב לטפל בכימיה להצלת החיים או שמא יש בכך סכנת חיים?

שאלה טובה. הרפואה הכימית הוא ידע חשוב, יקר ערך ומציל חיים שירד לעולם ועלינו לברך על כך. עם זאת, אסור שהיד של הרופא הכימי המטפל תהיה מהירה על ההדק. ברוב המקרים, בין ברפואה אקוטית (מחלות המתפרצות בפתאומיות, מתפתחות מהר, לא נעימות כלל בלשון המעטה אולם גם מסתיימות מהר כמו קורונה ושאר מיני שפעות ויראליות, כיב בעיכול, או פציעות וכד') ובין ברפואה כרונית (מחלות המתפתחות לאט ומהלכן ארוך טווח כמו קרוהן- קוליטיס ושאר מחלות דלקתיות מתונות בעיכול, סכרת, תת-פעילות של בלוטת התריס, יתר לחץ דם וכד'), הכלל הוא כזה- אם אין סכנת חיים לא משתמשים בחומרי רפואה חזקים ובפרט שאינם טבעיים, משום שמזיקים לבריאות הגוף ובעצמם מעמידים את הגוף בסכנת חיים. אולם אם יש איזה זיהום המסכן את החיים אז הרפואה הדחופה והכימית ובמקרה הצורך גם הכירורגית תופסות פיקוד ועושים כל מה שצריך להציל ולייצב את החיים. אם חלילה קרה מקרה למי מאחינו היקרים ונאלץ לקבל טיפול דחוף זה, מיד לאחר הצלתו בע"ה יעבור למחלקה או חדר מבודד שישמרו בו, ככל שניתן, על תנאים סטריליים. דעו אחיי היקרים כי מרגע שיחליטו הרופאים להעבירו מאותה מחלקה למחלקה גליה, גופו התשוש יותקף במיני חידקים ווירוסים שספק אם יצליח לשרוד איתם. לכן עצתי- מרגע שייצבו את מצבו יש להעבירו לטיפול בית ויפה שעה אחת קודם ומה טוב ומה נעים אם כל אדם יכין מראש מסמך חתום בפני עו"ד שבו הוא מבקש מאשתו או מי מילדיו שיהיו הם מקבלי ההחלטות לגבינו למקרה שהוא חלילה יגיע למצב שבו ייצבו אותו במיון והעבירוהו לאחת ממחלקות בית החולים בו יתאשפז ולא יהיה במצב שיכול לדבר או להנחות מה לעשות עימו- במסמך זה הוא מביע את דעתו ואת רצונו!

ועוד יפה שעה אחת קודם לשנות את אורחות חיינו לטובה ולברכה לפי ההנחיות שאנו מנסים להציע בכתבים רפואיים אלו בע"ה. במאמר הבא נבחן באם ישנה רפואה משולבת בימינו להשגת ריפוי אמיתי מן השורש בגוף ובנפש עד שבע"ה יתוקנו הלבבות ולא יהיה עוד צורך במחלות.

חזקים ובריאים תהיו, יוסף טל הררי, מרפאת רפאנא 052-2220918
המדור לרפואת כלל חולי עמ"י ובפרט לרפואת מטופלי.

ולהבדיל בין חיים לחיים: לעילוי נשמת מורי אבי שלמה בן אסתר ע"ה בכלל נשמות ישראל הזקוקות לעלייה.

המסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים
מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון שליט"א

הבן יקיר לי

עידוד

השקעה לטווח ארוך - המשך

על ידי שתדעו על הילד אהבה ועידוד בעקביות, ותרימו על נס את מה שהוא באמת יודע לעשות, הילד אכן יקבל כוח ויתחיל להאמין בעצמו. החרדה, הפחדים והדמיונות, שמקורם בדימוי עצמי נמוך, ייעלמו עם הזמן, והילד יאמין בעצמו. בכיתה ז' ביקש המלמד מתנדב שישכם בכתב את החומר האחרון שנלמד בכיתה בשיעור משנה. מנשה לא חשב שהוא מסוגל לעשות זאת. גם אף אחד מחבריו לא חשב כך. הוא היה ידוע כילד שקט ומופנם שאינו מתנדב ומשתתף ביזמות בכיתה. לפתע הדהדו בזיכרונו של מנשה המשפטים שנוהג אביו לומר לו בשעת לימודם המשותף: "מנשה", אמר לו אבא פעמים רבות, "שוב שמתי לב לכישרון שלך לסכם דברים בכתב באופן יוצא מן הכלל! אתה מיטיב לתמצת ולערך את החומר בצורה ברורה ונעימה לקריאה".

מנשה היסס עוד רגע אחד, ואז התגבר על ביישנותו, קם וניגש אל המלמד: "אני מתנדב לערוך את הסיכום על החומר הנלמד, כפי שהרבי ביקש", הוא אמר, "יש לי פנאי ואני חושב שבעזרת ה' אצליח".

משימות ההולמות את היכולות
על מנת שהעידוד יהיה יעיל, עלינו לבחון שאמנם המשימות שילדנו מתבקש לעמוד בהן תואמות את כישוריו ואת יכולותיו. הציפייה מילד לעמוד בדרישות שאינן הולמות את יכולתו היא מתכון בדוק לכישלון ולהורדת הערך העצמי של הילד. כדי שהילד יוכל לקבל את מרב תשומת הלב, רצוי שהוא ימוקם בחברה שבה הוא ירגיש נוח – שווה בין שווים, ולא בחברה תחרותית ומלחיצה, הן מבחינת הרמה הן מבחינת ריבוי הילדים שבה.

"בית ה' נלך"

"בבית אלדי'ם
נהלך ברגש..."

בית מקדש מעט רוצה להיבנות!

בעיר חריש תובב"א, קהילת 'אחות אחים', בונה בניין קודש לה'

☑ 2 בתי כנסת ☑ כולל אברכים ☑ חדרי לימוד ☑ מקוה ועוד...

מיומך בצואם כפך, ופקין קיימת אב אצואם ככא!

לפרטים: איתמר 053-3453020 | לתרומה סרקו את הברקוד «
"איש את אחיו יעזורו, ולאחיו יאמר חזק"

